



### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ผูกพันกับระบบการศึกษาของไทยมาเป็นระยะเวลานาน บรรดานักการศึกษาไทยทุกยุคสมัยต่างตระหนักถึงคุณค่าของภาษาอังกฤษที่มีต่อการศึกษาและการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญและส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนกันอย่างกว้างขวางในการให้การศึกษาทุกระดับตลอดมา จนมีคำกล่าวถึงระบบการศึกษาของไทยว่า "เมื่อพูดถึงระบบการศึกษาในประเทศไทยแล้ว ก็ต้องคำนึงถึงความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย"<sup>1</sup> ความจริงข้อนี้สังเกตได้จากการที่บรรดา โครงการหรือหลักสูตรการศึกษาที่ผ่านมาทุกฉบับ ในเกือบทุกระดับชั้นกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญหรือบังคับ แม้ในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เริ่มต้นในระดับมัธยมศึกษา และสถานภาพของวิชาภาษาอังกฤษเป็นเพียงรายวิชาหนึ่งในบรรดาวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ สำหรับให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามแผนการเรียน แต่ความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษก็หาได้ด้อยลงไม่<sup>2</sup> ด้วยปรากฏว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่มิได้จัดให้มีการเรียนการสอน และนักเรียนส่วนมากก็ยังคงเลือกเรียนอยู่ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพราะความรู้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาระดับสูง และเป็นเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงด้วย ดังนั้นผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอที่จะศึกษาต่อได้ วิชาภาษาอังกฤษจึงยังคงมีบทบาทสำคัญในการศึกษาของไทยอย่างมาก

<sup>1</sup> วารินทร์ มาคัสกุล, "การสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 3 ปีการศึกษา 2508" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508) หน้า 1.

<sup>2</sup> ศรีวัย ลู่วรรณเกิด, วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก, 2522) หน้า 71.

จากการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา บรรดานักการศึกษาต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จตามอุดมการณ์แต่อย่างใด เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนเปรียบเทียบกับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน<sup>1</sup> กล่าวคือ นักเรียนต้องใช้เวลาเรียนเป็นเวลานานหลายปี แต่หาได้มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาได้ในระดับที่น่าพอใจ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ซึ่งจัดเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นทักษะเป้าหมายสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ<sup>2</sup>

ไมเคิล โอ ซี (Michael O' Shea) ได้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และมาตรฐานการอ่านของนักเรียนไทยว่า "มาตรฐานการอ่านของนักเรียนนักศึกษาไทยโดยส่วนรวมยังไม่อยู่ในขั้นสูงเพียงพอที่จะสามารถอ่านตำราภาษาอังกฤษชนิดที่มีได้ปรับให้ง่ายขึ้นได้ นักเรียนจำนวนมากเมื่อจบหลักสูตรแล้วยังต้องอ่านในสิ่งที่ปรับให้ง่ายขึ้นอยู่ทั้งคำศัพท์ก็จำกัได้อยู่ในวงแคบ"<sup>3</sup>

การที่การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะในการที่ไม่สามารถจะปลูกฝังและพัฒนาทักษะการอ่านให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนนั้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกระดับชั้นที่สุดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะสำหรับระดับมัธยมศึกษาซึ่งจัดเป็นระดับการศึกษาที่มีการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง เพราะมีผู้เรียนจำนวนมากและถือว่าเป็นระดับที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

<sup>1</sup>Toemsakdi Krishnamara "Teaching English as a Foreign Language: The Experiences of a Thai University," Pasaa 2 (October 1980) : 66,

<sup>2</sup>Nayef N. Kharmal, "An Attempt to Individualize the Reading Skill at Kuwait University," ELT 31 (July 1981) : 398.

<sup>3</sup>Michael O' Shea, "Vocabulary Selection Through Word List Comprehension," Pasaa 1 (March 1974) : 91.

มากยิ่งขึ้น แต่กระนั้นก็ยังปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมิได้อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจแต่อย่างใด ด้วยปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การอ่านก็ทำได้ไม่คล่องแคล่ว ยิ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปัจจุบันมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่จบการศึกษาในระดับนี้แล้วยังประสบความยุ่งยากในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ<sup>1</sup> และกลายเป็นอุปสรรคสำคัญในการศึกษาระดับสูงต่อไป

ปัญหาการไม่มีสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่าย ตั้งแต่ครูผู้สอนตลอดไปจนถึงผู้สร้างและพัฒนาหลักสูตรต้องให้ความสนใจในการศึกษาหาวิธีแก้ไขปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้สูงขึ้น การศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน จัดเป็นวิธีการศึกษาที่เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาทักษะดังกล่าว ทั้งนี้เพราะเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ในบรรดาทักษะต่าง ๆ ทางภาษา ทักษะการอ่านโดยเฉพาะการอ่านภาษาต่างประเทศ นับเป็นทักษะที่มีกระบวนการอันซับซ้อนมาก<sup>2</sup> ผู้เรียนจะต้องใช้ความพยายามในการฝึกฝนเป็นอย่างดี จึงจะสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง และเกิดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้ตามจุดประสงค์ นอกจากนี้การอ่านยังจัดเป็นกระบวนการอิสระภายในของแต่ละบุคคลที่จะรับรู้ เข้าใจความหมายของภาษาที่สื่อมา ซึ่งความสามารถในการทำความเข้าใจดังกล่าว เป็นผลจากความพยายามอันกระตือรือร้นของผู้เรียนหรือผู้อ่านเองในการจะฝึกฝนการอ่านด้วยตนเอง มากกว่าการ

<sup>1</sup> แววดา ชัยวิวัฒน์พงศ์ "การสร้างแบบล่อปล่มรรถนะทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม สี่ และห้า" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521)

<sup>2</sup> Peter Strevens, New Orientation in the Teaching of English (London : Oxford University Press, 1977), p. 109.

เป็นผู้ถูกสอนให้อ่าน<sup>1</sup> องค์ประกอบหรือปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน นอกจากความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และพื้นฐานทางวัฒนธรรม อันเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในตัวภาษาแล้ว ลักษณะความสนใจของผู้เรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเจตคติ ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึง ทั้งนี้เพราะความสนใจเป็นแรงผลักดันอันหนึ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ สำเร็จลุล่วงไปได้ ถ้าบุคคลมีความสนใจในงานหรือกิจกรรมใดก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นมีแรงกระตุ้นสูงในการทำงาน และถ้าเป็นการเรียนรู้ก็จะทำให้ได้รับผลสัมฤทธิ์สูงในวิชานั้นด้วย<sup>2</sup>

ด้วยเหตุนี้ในการพัฒนาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับการคัดเลือกเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน จึงได้มีการเน้นเกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียนอย่างมาก ดังที่ ฮิลดา ตาบา (Hilda Taba) กล่าวว่า "ในการปรับปรุงหลักสูตร สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง ได้แก่ความสนใจของผู้เรียน หลักสูตรควรครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจอยากเรียน เพราะเมื่อคนเราสนใจสิ่งใดก็จะเรียนรู้สิ่งนั้นได้ดี สามารถที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้จะมีผลสัมฤทธิ์ก็ต่อเมื่อผู้เรียนต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น"<sup>3</sup>

สุจริต เพียรชอบ ได้ให้ความเห็นสนับสนุนเกี่ยวกับความสำคัญของความสนใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<sup>1</sup>Yetta M. Goodman & Carolyn Burke, Reading Strategies: Focus on Comprehension (New York : Holt Rinehart & Winston , 1980), pp. 14-19.

<sup>2</sup>Marvin Powel, The Psychology of Adolescence (New York : The Bobbs-Merril Company, 1963), p. 330.

<sup>3</sup>Hilda Taba, Curriculum Development : Theory and Practice (New York : Hartcourt and World, 1962), pp. 285-289.

"เนื้อหาวิชาที่เลือกมาบรรจุไว้ในหลักสูตรควรจะต้องเหมาะสมกับวัย ลักษณะความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพราะเมื่อผู้เรียนได้เรียนสิ่งที่เขาต้องการ สนใจและเหมาะสมกับบุคลิกภาพของเขาแล้ว ก็จะเรียนได้ดี เกิดการเรียนรู้ รู้สึกว่าความรู้เหล่านั้นมีคุณค่า และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง"<sup>1</sup>

ในการเรียนการสอน สิ่งจำเป็นจะต้องมีการคัดเลือกเนื้อหา สื่อ หรือวัสดุสำหรับอ่านที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะความสนใจของผู้เรียนจึงจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้หรือทักษะที่พึงประสงค์ได้ ในการปรับปรุงการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพโดยทั่วไป สิ่งจำเป็นต้องศึกษา ลักษณะความสนใจในการอ่านของผู้เรียน เพื่อให้ทราบถึงเรื่องหรือสิ่งที่ผู้เรียนสนใจอ่าน ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จของโครงการสอนอ่านนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับคามหนังสืออ่านที่พอเพียงและมีคุณภาพตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้อ่านเป็นประการสำคัญ<sup>2</sup>

ในด้านจิตวิทยาการอ่านนั้น ความสนใจนับเป็นแรงจูงใจประการสำคัญที่ทำให้เกิดการเริ่มต้นการฝึกกรรมการอ่าน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สวัสดี เรืองวิเศษ กล่าวว่า "เด็กส่วนมากต้องการอ่านหนังสือ และอยากอ่านหนังสือ ถ้าหนังสือนั้นมีเรื่องที่เขาสนใจและต้องการ"<sup>3</sup>

ในการสอนอ่าน การที่ครูสามารถจัดหาหนังสือหรือวัสดุอ่านที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน จึงเป็นสิ่งกระตุ้น และเครื่องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน และรู้สึกวิธีใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ อันเป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันด้วย นอกจากนี้องค์ประกอบในด้านความสนใจในการอ่านยังสัดเป็น

<sup>1</sup> สัจจิต เพียรชอบ, "ขบวนการในการสร้างหลักสูตร", ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521) หน้า 26.

<sup>2</sup> Geneva Hanna Pilgrim and Mariana K. Mc Allister, Books, Young People and Reading Guidance (New York : Harper & Row, 1968), p. 122.

<sup>3</sup> สวัสดิ์ เรืองวิเศษ, วรรณกรรมสำหรับเด็ก : เอกสารประกอบการสอนวิชาบรรณ 446 (กรุงเทพมหานคร:ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520) หน้า 7.



ประสบการณ์พื้นฐานที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีและลึกซึ้งขึ้น อันเป็นผลทำให้ การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ แอนน์ จุงเงบลูท และ จอห์น เอช โคลแมน (Anne Jungeblut & John H. Coleman) กล่าวว่า "การที่คนเราได้อ่านสิ่งที่ตนเองสนใจมากเท่าใดก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ตนอ่านมากขึ้นเท่านั้น"<sup>1</sup> จากความสัมพันธ์ของความสนใจกับความสามารถในการอ่านดังกล่าว เป็นผลให้เกิดแนวทฤษฎีที่ยอมรับกันทั่วไปในบรรดานักการศึกษาว่า "การที่บุคคลได้อ่านเรื่องที่ตนสนใจ ก็จะสามารถอ่านเรื่องนั้นได้ดีกว่าเรื่องที่ตนไม่สนใจ"<sup>2</sup>

ความสำคัญของความสนใจที่มีต่อการอ่าน ทำให้ผู้เกี่ยวข้องในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องทำการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับลักษณะความสนใจหรือแนวโน้มในการอ่านหนังสือของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อค้นพบต่าง ๆ มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกเพ้นส์ดหา หรือผลิตวัสดุสำหรับอ่านที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านมากยิ่งขึ้น ในการศึกษาเรื่องที่สนใจในการอ่านของเด็กหรือเยาวชน จึงเป็นสิ่งที่อ่านช่วยคุณประโยชน์ต่อการปรับปรุงสมรรถนะทางการเรียนการสอนอย่างมาก ได้มีงานวิจัยจำนวนมากทั้งในประเทศและต่างประเทศที่พยายามจะศึกษาความสนใจ วัสดุหรือแนวการอ่านของบุคคลในกลุ่มอายุและระดับชั้นเรียนต่าง ๆ สำหรับในต่างประเทศได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านมาเป็นเวลานาน และการวิจัยในระยะแรก ๆ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความชอบของนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีต่อหนังสืออ่าน จากการศึกษา

<sup>1</sup> Anne Jungeblut and John H. Coleman. "Reading Content that Interests Seventh, Eight and Ninth Grade Students," The Journal of Educational Research 55 (May-June 1965) : 393.

<sup>2</sup> Kathleen Stevens "The Effect of Topic of Interests on the Reading Comprehension of Higher Ability Students", The Journal of Educational Research 73 (July-August 1980) : 365.

พบว่าปัจจัยเกี่ยวกับเพศ และอายุนั้นมีอิทธิพลต่อลักษณะความสนใจที่มีต่อการอ่านอย่างมาก<sup>1</sup>

ต่อมา เมื่อความรู้ทางด้านจิตวิทยา เกี่ยวกับเด็กมีบทบาทในการศึกษามากขึ้น ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านในลักษณะต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนอย่างกว้างขวางลึกซึ้งครอบคลุมไปในทุกระดับอายุ และชั้นเรียน การค้นคว้าวิจัยเท่าที่ผ่านมาได้มีการศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลในการกำหนดรูปแบบของความสนใจในการอ่าน ซึ่งนอกจากเพศ อายุ สติปัญญาแล้วยังศึกษาพบว่า องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ถิ่นที่อยู่ อาชีพติดตามรถ หรือ ผู้ปกครอง เชื่อชาติเผ่าพันธุ์ รวมทั้งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน

สำหรับการศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือในประเทศไทย งานวิจัยส่วนใหญ่จำกัดอยู่ในรูปแบบของความสนใจในการอ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาแม่ นอกจากนี้การศึกษายังมุ่งประโยชน์ทางบรรณารักษศาสตร์ในการจัดหา ตระเตรียม และผลิตหนังสือที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็กและเยาวชนโดยเน้นหนักไปทางด้านการศึกษาปลูกฝังสร้างเสริมนิสัยรักการอ่านและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ตลอดจนปรับปรุงรสนิยมในการอ่านให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญหรือมีเจตนาเป็นการวิจัยเพื่อสำรวจปัญหาหรืออุปสรรค และปรับปรุงการบริการของห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ให้มากยิ่งขึ้นมากกว่า เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งปรับปรุงหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการสอนอ่านโดยตรง การวิจัยเกี่ยวกับความสนใจหรือแนวนิยมในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผู้ทำกันน้อยมาก โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านส่วนใหญ่มุ่งศึกษาความสำคัญขององค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ (linguistic components) ซึ่งจัดเป็นองค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) ของผู้เรียน แต่ในด้านเจตพิสัย (affective domain) หรือองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับความรู้หรือสติปัญญา (non-intellective factors) ได้แก่ ความสนใจในเรื่องที่อ่าน อันนับเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำการศึกษาโดยตรง จะมีอยู่ก็เพียงส่วนน้อย และเป็นการศึกษาปัญหา อุปสรรคในการ

---

<sup>1</sup>Geneva P. Hanna and Mariana K. Mc Allister, Books, Young People, and Reading Guidance (New York : Harper & Brothers, 1960), pp. 41-45.

อ่านหรือลักษณะประเภทของหนังสืออ่านที่นักเรียนสนใจในลักษณะทั่วไป เช่นงานของ เปรมวดี ตริทศเดข<sup>1</sup> ช่มนัส เทียนวิบูลย์<sup>2</sup> และสมจิต เอี่ยมคู่ภณมิตร<sup>3</sup> ผลการวิจัยซึ่งมีได้บ่งชี้ถึง เรื่องที่สนใจอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างชัดเจนลงไปถึงลักษณะ เรื่องที่สนใจโดยเฉพาะ (topic of interest) แต่อย่างไรก็ตาม แต่เป็นเพียงการพยายามจะกำหนดประเภทของความสนใจของผู้เรียนอย่างกว้าง ๆ ตามชนิดและประเภทของหนังสืออ่านเท่านั้น เป็นผลให้ครูหรือผู้เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านไม่สามารถค้นหาวัสดุสำหรับอ่านได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

จากความเป็นมาของปัญหาและแนวความเชื่อเกี่ยวกับความสนใจอ่านดังกล่าวมาแล้ว ตามลำดับ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีความสนใจที่จะศึกษาสำรวจเรื่อง (topics) ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจอ่านในภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนในระดับนี้ได้ผ่านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาพอสมควร มีประสบการณ์และทักษะการอ่านมาบ้างแล้ว อีกทั้งยังเป็นผู้อยู่ในช่วงอายุวัยรุ่นตอนปลาย (16-19 ปี) เริ่มก้าวเข้าไปสู่วัยของความเป็นผู้ใหญ่ เป็นช่วงระยะเวลาที่มีแนวความสนใจแนวหนึ่งแนวใดโดยเฉพาะ สามารถที่จะกำหนดความสนใจ ความต้องการ และรับผิดชอบในการอ่านของตนเองได้เด่นชัดกว่าผู้เรียนในระดับแรก ๆ โดยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะทำการสำรวจเรื่องที่น่าสนใจอ่านในภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นนี้ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้

<sup>1</sup> เปรมวดี ตริทศเดข, "หนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษสำหรับชั้นเตรียมอุดมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503)

<sup>2</sup> ช่มนัส เทียนวิบูลย์, "การสำรวจปัญหาการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน ม.ศ. 4, 5 จังหวัดลำปาง" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514)

<sup>3</sup> สมจิต เอี่ยมคู่ภณมิตร, "การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ แผนกวิทยาศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)



เพื่อจะได้ นำข้อค้นพบเกี่ยวกับลักษณะของเรื่อง (topics) ที่ผู้เรียนมีความสนใจที่จะอ่านในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษมาเป็นเกณฑ์ (criterion) สำหรับครูหรือนักพัฒนาหลักสูตรในการพิจารณา กำหนด เลือ ก สัตหาหรือสัดสร้างวัสดุสำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้เหมาะสม สม่ สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลให้ ผู้เรียนมีความสามารถหรือทักษะการอ่านเพิ่มพูนมากขึ้น สม่ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในที่สุด

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามเพศ ชั้นเรียน และโปรแกรมการเรียน
3. เพื่อสำรวจความสนใจของนักเรียนในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

### สมมติฐานของการวิจัย

1. เนื่องจากนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น อันเป็นวัยที่เพศมีอิทธิพลต่อพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างมากไม่ว่าจะเป็นในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ หรือสังคม ลักษณะความแตกต่างในด้านเพศของเยาวชนในระยะนี้มีผลทำให้รูปแบบการพัฒนาการดังกล่าวแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับคุณลักษณะทางเจตคติ อันได้แก่ ความต้องการ ทศนคติ และความสนใจ ด้วยเหตุนี้เพศจึงน่าจะมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่าความสนใจของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. เนื่องจากความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่อ่าน เป็นผลจากการมีวุฒิภาวะทางด้าน การอ่าน (reading maturity) และประสบการณ์จากการอ่านหรือการเรียนรู้อันสะสมมาเป็นพื้นฐานตามระดับของการเรียนการสอนตามที่นักเรียนได้รับจากการเรียนตามชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ บรรดา เนื้อหาวิชาตลอดจนมวลความรู้และประสบการณ์ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรของแต่

ละระดับชั้นย่อมแตกต่างกันไป ตามวุฒิภาวะและความรู้ของผู้เรียนด้วย ด้วยเหตุนี้ชั้นเรียนจึงน่าจะมียุทธพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษด้วย ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่านักเรียนในระดับชั้นที่ต่างกัน มีความสนใจต่อเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. เนื่องจากบรรดาเนื้อหาวิชาที่เรียนดังปรากฏในโปรแกรมการเรียนต่าง ๆ แตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแขนงวิชา เฉพาะที่นักเรียนแต่ละโปรแกรมการเรียนเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจของตนเอง ด้วยเหตุนี้โปรแกรมการเรียนที่ต่างกันของนักเรียนจึงน่าจะมียุทธพลต่อลักษณะความสนใจอ่านภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า ความสนใจของนักเรียนโปรแกรมวิทยาลัยศาสตร์และศิลปะที่มีต่อเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

#### ขอบเขตของการวิจัย

1. การจัดแบ่งเรื่องที่สนใจอ่านภาษาอังกฤษในการวิจัยนี้ จัดแบ่งออกเป็นประเภทสารคดีและบันเทิงคดี โดยอาศัยหลักการจัดหมู่หนังสืออ่านภาษาอังกฤษตามระบบดิวอี้ (Dewey Decimal Classification System) และตามหลักการแบ่งวรรณกรรม โดยยึดเนื้อหาจากหนังสืออ่านภาษาอังกฤษประเภทที่กำหนดให้อ่านเป็นหลักในการจำแนกเรื่อง

2. การจัดแบ่งหนังสืออ่านภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ใช้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 67 เล่ม แบ่งออกตามระดับชั้นเรียนโดยอาศัยประกาศกำหนดหนังสือเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2524 เป็นหลักในการจำแนกเรื่อง

3. การเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแต่เพียงอย่างเดียว

4. กลุ่มตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย-หญิง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในปีการศึกษา 2524 ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 (ม.ค.4,5) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 กลุ่มตัวอย่างประชากรได้มาจากการสุ่มจากโรงเรียนรัฐบาลประเภทมัธยมศึกษา จำนวน 8 โรงเรียน จากกลุ่มโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาทั้ง 8 กลุ่ม ในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนประมาณ 210 คน รวมทั้งสิ้น

1,680 คน

### ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ถือว่าความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรอิสระ ไม่เกี่ยวกับความยากง่ายของภาษาแต่อย่างใด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ แบบสอบถามความสนใจที่สร้างขึ้น ถือว่าเชื่อถือได้และวัดได้ตามจุดประสงค์ เนื่องจากได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว
3. คำตอบที่ได้รับจากนักเรียนถือเป็นคำตอบตามความรู้สึกจริง ตอบคำถามได้ตรงตามประเด็นที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์
4. ความคิดเห็นของนักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ถือเป็นตัวแทนของความคิดเห็นของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร ได้ เพราะได้รับการคัดเลือกมาอย่างเหมาะสมโดยการสุ่มตามลำดับชั้น (stratified random sampling)

### คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความสนใจ หมายถึง สภาพการที่จิตใจจดจ่อมีความพอใจ และอยากรู้ อยากเห็นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความพอใจหรือความต้องการที่จะอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งในหนังสือภาษาอังกฤษ

เรื่องที่อ่าน (topic) หมายถึง หัวข้อเรื่องอันพึงถึงสาระสำคัญหรือแนวคิดหลักที่ปรากฏในข้อความ บทความ หนังสือหรือสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ระดับชั้นเรียน หมายถึง ระดับชั้นเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบัน ทั้ง 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ (ม.ศ.4) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า (ม.ศ.5) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518

โปรแกรมการเรียน ได้แก่ แผนการเรียนที่โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนเลือกเรียน

### ตามความต้องการ

โปรแกรมศึกษาคำศัพท์ ได้แก่ แผนการเรียนที่มีรายวิชาเรียนเน้นหนักไปในด้าน  
สาขาวิชาศึกษาคำศัพท์ เช่น เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ เป็นต้น

โปรแกรมศิลปะ ได้แก่ แผนการเรียนที่มีรายวิชาเรียนเน้นหนักไปในด้านสาขา  
วิชาสังคมศาสตร์ เช่น ภาษา สังคมศึกษา เป็นต้น

เรื่องประเภทสารคดี หมายถึง เรื่องที่เขียนขึ้นตามข้อเท็จจริง โดยมุ่งให้ผู้อ่านได้  
รับทราบข่าวสารเรื่องราวอันเป็นข้อเท็จจริง เป็นสาระหรือความรู้ทั้งในด้านวิชาการ และมิใช่  
วิชาการ

เรื่องประเภทบันเทิงคดี หมายถึง เรื่องที่เขียนแต่ง หรือประพันธ์ขึ้นเป็นเรื่องราว  
โดยมุ่งให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินบันเทิงใจ ไม่นับเนื้อหาเชิงความรู้หรือวิชา-  
การ รูปแบบส่วนใหญ่ของเรื่องประเภทบันเทิงคดี ได้แก่ นวนิยาย นิทาน เรื่องเล่า บทละคร  
บทกวีนิพนธ์ เช่น โคลง กลอน เป็นต้น

### ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการเลือกเรื่องสำหรับอ่านมาใช้  
ในการเรียนการสอน อันจะก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมากขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้สร้าง และผู้บริหารหลักสูตรในการปรับปรุง พัฒนา สดสร้าง  
หรือจัดหาสื่อการเรียนประเภทหนังสือ หรือวัสดุสำหรับอ่านภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการ  
และความสนใจของผู้เรียน อันจะเป็นผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

### สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

$\bar{X}$  = ค่ามัธยฐานเลขคณิต

S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน